

tohoto předpisu nelze použití při posouzení následků výkonu některého z práv plynoucích pro prodatele z výhrady vlastnictví (sb. n. s. 10005). Jsou proto i vývody dovolání, pokud se zabývají otázkou, vykonal-li dovolatel právo volby ve smyslu smlouvy či nikoliv, bezpodstatné. Při shora uvedeném právním názoru jest pouze směřodáté, že dovolatel žalobou na vrácení auta a doručenou žalovanému ustoupil od smlouvy; zda byl následkem toho povinen k nějakým plněním (k vrácení přijatých splátek, k náhradě investic neb pod.), jest pro řešení tohoto sporu nerozhodné.

Čís. 14735.

Kupní smlouva, jejímž předmětem je rolnický nedíl, je platná jen se schválením Státního pozemkového úřadu, bez něhož ani vedlejší úmluva, jež materiálně souvisí s tímto úkonem (převzetí dluhu převoditelova mimo kupní cenu), nemůže býti základem právního závazku.

(Rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1935, Rv III 1096/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2330.)

Srovnej Úr. sb. čís. 375, 1866, 2028.

Čís. 14736.

Po zahájení vyrovnacího řízení na dlužníkovu jmění je exekuce sice podle § 12 vyr. řádu nepřipustná, avšak k této překážce nemůže hleděti rekursní soud, jde-li o rekurs, jež jest odmítnouti proto, že byl podán opožděně.

(Rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1935, R IV 450/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2332.)

Čís. 14737.

K § 575 odst. 1 c. ř. s.

Lhůta podle § 575 odst. 1 c. ř. s. platí také pro žalobu nájemce proti pronajímateli pro bezprávné odnětí smlouveného užívání části nájemního předmětu.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1935, R I 1237/35.)

Stejně sb. n. s. čís. 11840.

Žalobce najal podle svého přednesu od předchůdce žalovaného byt se zahradou, jejíž užívání mu žalovaný znemožnil stavbou kůlny na zahradě a odňal mu mimo to i vzduchu a světlo pro byt. Domáhá se proto žalobou vyklizení zahrady. Prvý soud žalobu zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání. Důvody: Podle žalobní žádosti a obsahu žaloby jedná se o vyklizení a odevzdání najaté věci dle § 49

čís. 5 c. ř. s. Podle § 575 c. ř. s. jest v těchto právních věcech odvolací lhůta do 8 dnů. Podle § 224 c. ř. s. jsou tyto nájemní věci feriálními. Jelikož se stalo doručení rozsudku na žalobce dne 17. července 1935, jest oddvolání podané dne 1. srpna 1935 uplynutím odvolací lhůty opožděné.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Pro posouzení otázky, zda lhůta k odvolání v souzeném případě jest 14denní podle ustanovení § 464 c. ř. s., či 8denní podle ustanovení § 575 odstavec první c. ř. s., jest rozhodným obsah žaloby a žalobní prosba (sb. n. s. čís. 4890, 11840, 12535 a j.). Rekurent v žalobě přednesl, že v roce 1916 najal od předchůdce žalovaného byt se zahradou a že žalovaný o své újmě skládal v zahradě stavivo a postavil tam kůlnu, takže žalobci znemožňuje užívání zahrady, které tento potřebuje pro své fotografické práce, a že mu žalovaný takto odnímá vzduch a světlo v bytě. Jde tedy o žalobu nájemce proti pronajímateli pro bezprávné odejmutí smlouveného užívání zahrady, v níž se žalobce domáhá vyklizení zahrady a odevzdání vyklizené zahrady do užívání žalobcova. Podle § 1096 obč. zák. je pronajímatel povinen nájemní předmět v užitelném stavu odevzdati a udržovati a nájemníka ve smlouveném užívání nerušiti. O tento poslední případ běží v souzeném sporu. Nejvyšší soud vyložil zevrubně v rozhodnutí čís. 11840 sb. n. s., že v řízení o nárocích podle § 1096 obč. zák. platí ustanovení § 575 odst. první c. ř. s. Rozhodnutí čís. 1530 a 1667 sb. n. s. na souzený případ se nehodí, poněvadž v uvedených případech šlo o vyklizení bytů užívaných bez právního titulu, tedy o případy naprosto odlišné.

Čís. 14738.

Zavázala-li se pojišťovna hraditi útraty z nároků uplatněných proti pojistníku a to poměrem jich k pojistné částce, pokud ji převyšovaly, jest pro výpočet jejího útratového závazku rozhodná výše nároku, jaká byla podkladem pro výpočet útrat.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1935, Rv I 2547/33.)

Žalující pojišťovna tvrdíc, že zaplatila za žalovaného pojistníka poškozeným osobám z nároků jimi proti němu soudně uplatněných celé útraty, ač podle pojišťovací smlouvy byla povinna zaplatiti jen poměrnou část jich, domáhá se na žalovaném jich zaplacení, pokud k tomu nebyla sama povinna (§ 1042 obč. zák.). První soud žalobu zamítl, odvolací soud žalobě vyhověl. Důvody: Jde toliko o výklad § 13 odst. 3 pojišťovací smlouvy, jenž zní »je-li pojistná suma nižší než nárok třetí osobou vznesený, ručí společnost za útraty pouze v poměru pojistné sumy k tomuto nároku«. První soud vyslovil názor, že nárokem vzneseným jest rozuměti sumu, k jejíž zaplacení se pojistník